

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 У 000589 09 УВП
Бања Лука, 25.05.2010. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија овог суда Смиљане Мрше, као предсједника вијећа, Јанка Нинића и Петра Бајића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Мире Шормаз Трифковић, у управном спору по тужби И.Ч. из Б.Л. – са садашњим пребивалиштем у А., заступа је пуномоћник М.К., адвокат из Б.Л., ..., против рјешења бр. 05-050-01-879/03 од 10.12.2003. године туженог Министарства за ... РС, у предмету враћања посједа стана, одлучујући по захтјеву заинтересованог лица Б.М. из Б.Л. (заступају га пуномоћници Ј.Ј. и Ј.И., адвокати из Б.Л., ...) за ванредно преиспитивање рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 У 000589 09 У од 14.09.2009. године, у нејавној сједници одржаној дана 25.05.2010. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Захтјев се одбацује.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем одбачена је тужба против напријед наведеног оспореног акта тужене стране, којим је одбијена жалба тужиле против рјешења број 05-050-02-02-1448/2000 од 22.07.2003. године Министарства за ... РС, Одсјека Б.Л. А тим првостепеним рјешењем одбијен је захтјев тужиле за враћање посједа стана у згради бр. 7, у Ул. ..., у Б.Л.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање тог рјешења (у даљем тексту: захтјев) Б.М., у својству заинтересованог лица у смислу одредба члана 13. става 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр. 109/05 – у даљем тексту: ЗУС), оспорава његову законитост из оба разлога предвиђена одредбама члана 35. става 2. тога закона. Истиче да је нижестепени суд, доносећи побијано рјешење, потпуно занемарио његов правни интерес као заинтересованог лица – да он “хоће и тражи да се одлучи по тужби И.Ч. уз потпуно сагледавање навода његовог одговора на тужбу и навода и упута Врховног суда Републике Српске у пресуди од 24.9.2008. године”.

У одговору на захтјев тужена страна изражава мишљење да у “побијаној пресуди” није остварен ни један разлог њене незаконитости из члана 35. става 2. ЗУС-а, па предлаже да се захтјев одбије као неоснован.

Тужилца у свом одговору на захтјев истиче да је он беспредметан, јер да је након доношења пресуде овог (Врховног) суда бр. У-918/04 од 02.08.2006. године, у

поступку њеног извршења, тужена страна донијела сада коначно рјешење бр. 18.02/4-Р686/06 од 24.08.2006. године, којим је напријед наведено првостепено рјешење поништено и предмет враћен првостепеном органу на поновни поступак. Додаје да из тога произлази да сада нема коначног управног акта против којег би се могао водити управни спор, па да се тако захтјев тужиоца указује неоснованим.

Одлучено је као у диспозитиву овог рјешења из слиједећих разлога:

У одговору на тужбу, по којој је услиједило побијано рјешење, Б.М. је у својству заинтересованог лица, између осталог, оспоравао и благовременост тужбе и чињеницу да је она поднесена од овлашћеног лица, а уз то износио и разлоге из којих сматра да она није основана, тако да је коначно предложио да се та тужба одбаци као неблаговремена или као поднијета од неовлашћеног лица, или да се одбије.

Из тога слиједи да не стоји навод у захтјеву да је нижестепени суд “потпуно занемарио” његов правни интерес и навода његовог одговора на тужбу.

Међутим, без обзира на то, његов захтјев у овој ствари указује се као захтјев поднесен од стране неовлашћеног лица. Наиме, у ситуацији кад је тужба одбачена, само тужилац може имати оправдани правни интерес да поднесе захтјев за ванредно преиспитивање такве одлуке. А недостатак таквог интереса је и недостатак овлашћења за подношење захтјева.

Код таквог стања ствари захтјев Б.М. се одбацује на основу члана 38.става 1. ЗУС-а.

Записничар
Мира Шормаз Трифковић

Предсједник вијећа
Смиљана Мрша

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић